

5 Νοεμβρίου 2019

Τι είναι το Θεοτοκάριο και τι συμβαίνει σε αυτόν που το διαβάζει;

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Θεοτοκάριο: «Να διαβάζεις κάθε μέρα το Θεοτοκάριο. Αυτό θα σε βοηθήσει πολύ να αγαπήσεις την Παναγία. Και να δεις η Παναγία μετά! Θα σου δώσει μεγάλη παρηγοριά»!

Τὸ Θεοτοκάριον εἶναι μοναχικὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖο περιέχει κανόνες πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου σὲ ὄλους τοὺς ἤχους, διαφόρων ὑμνογράφων, οἱ ὁποῖοι ψάλλονται στὰ μοναστήρια ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τὴν Παναγία.

Χρῆση τοῦ Θεοτοκαρίου στὸν κόσμον γίνεται κυρίως τὴν περίοδο τῆς μεγάλης Σαρακοστής (ἀπὸ τὴν β΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν καὶ ἔντεῦθεν), ὅποτε καὶ χρησιμοποιεῖται στὴν ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

Ὁ πατὴρ Παΐσιος ἔλεγε σε κάποια Μοναχὴ: «Να διαβάζεις κάθε μέρα τὸ Θεοτοκάριον. Αυτό θα σε βοηθήσει πολὺ νὰ ἀγαπήσεις τὴν Παναγία. Καὶ νὰ δεις ἡ Παναγία μετὰ! Θα σου δώσει μεγάλη παρηγοριά!»!

«Καὶ πότε νὰ διαβάζω τὸ Θεοτοκάριον», τὸν ρώτησε αὐτὴ ἡ Μοναχὴ. «Τὸ βράδυ ἢ τὸ πρωί;».

«Καλύτερα τὶς πρωινὲς ὥρες τὴς ἀπῆντησε ὁ Γέροντας, ὥστε αὐτὰ που διαβάζεις, νὰ τα ἔχεις στὸ νοῦ σου ὅλη τὴν ἡμέρα. Τὸ Θεοτοκάριον πολὺ βοηθαίει. Θερμαίνεται ἡ καρδιά καὶ συγκινεῖται».

Καὶ μνημόνευε ὁ ἅγιος Γέροντας Παΐσιος τὸν Ἀγιορείτη παπα-Κύριλλον, τὸν ἠγούμενον τῆς Μονῆς Κουλτουμουσίου, που δὲν μπορούσε νὰ συγκρατηθεῖ ἀπὸ τοὺς

λυγμούς και τα δάκρυα, όταν διάβαζε το Θεοτοκάριο!

Αυτό που κυρίως έκανε γνωστό τον Άγιο Νικόδημο ως θεοτοκόφιλο συγγραφέα είναι το γνωστό συλλεκτικό έργο «Θεοτοκάριο», το οποίο από την εποχή του Αγίου Νικοδήμου έχει εισαχθή προς χρήση στην λατρεία ιδιαίτερα στις μονές του Αγίου Όρους. Στο έργο αυτό ο Άγιος έχει συγκεντρώσει εξηνταδύο κανόνες (62) εικοσιδύο (22) μεγάλων υμνογράφων, στους οποίους μάλιστα, δίδει ωραίους χαρακτηρισμούς:

«Λέγω δη Ανδρέας ο Κρήτης, ο αρχηγός των μελωδών και κύκνος της Εκκλησίας ο λιγυρόφωνος. Ιωάννης ο Δαμασκηνός, η μουσικωτάτη και γλυκύφωνος του Χριστού αηδών.

Θεοφάνης Νικαίας ο Γραπτός, ο ηδύλαλος και ωδικώτατος κόττυφος. Ιωσήφ Υμνογράφος, η πολύφωνος, και τορόφωνος των πιστών χελιδών». Συνεχίζει για τους είκοσι δύο υμνογράφους να βρίσκει παρόμοιους χαρακτηρισμούς.

Σχετικά με το «Θεοτοκάριο» υπάρχει μία συγκινητική σύσταση προς τον π. Θεόκλητο του γνωστού Γέροντος Αθανασίου του Ιβηρίτου, μεγάλου λάτρη και υμνητή της Παναγίας μας, ο οποίος επί πολλά έτη διετέλεσε βιβλιοθηκάριος της Ι. Μονής των Ιβήρων. Του γράφει τα εξής ο Γέροντας Αθανάσιος:

«Να αφήσεις ένα Χαιρετισμόν από τους τρεις και να εισαγάγης το Θεοτοκάριον καθ' ημέραν. Θα ευαρεστήσης τη Δεσποίνη και τω συλλέκτη Αγίω Νικοδήμω. Πρόσεξε την σκέψιν ταύτην, που μου επήλθεν εν στιγμή αναγνώσεως του Θεοτοκαρίου.

Οι Χαιρετισμοί και το Θεοτοκάριον, ο ουρανός και η γη να παρέλθουν, αυτά όμως να μη λείψουν καμμίαν ημέραν του έτους».

Ο άγιος Νεκτάριος, πού μέ τή Χάρι του Θεοῦ καί τήν αγιότητά του εΐλκυσε στους καιρούς μας τήν αγάπη, τήν τιμή καί τήν εὐλάβεια ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων, ἦταν καί πολυγραφώτατος συγγραφεύς. Τό άγιασμένο πνεῦμα του μάς άφησε συγγράμματα θεολογικά, δογματικά, λειτουργικά καί οίκοδομητικά, πού κυκλοφοροῦν καί μελετῶνται άπό πολλούς πιστούς.

Συγχρόνως εΐχε καί χάρισμα ποιητικό, ὕμνογραφικό καί άνύμνησε μέ αυτό πρό πάντων τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν ὁποία ιδιαιτέρως εὐλαβεΐτο.

Συνέθεσε πολλούς ὕμνους καί ὠδές πρός τήν Ἁειπάρθενον, πού άπετέλεσαν μιά ωραία συλλογή μέ τίτλο «Θεοτοκάριον». Στήν εΐσαγωγή αυτοῦ τοῦ βιβλίου άναφέρει ὁ ἴδιος ὅτι οί ὕμνοι του αυτοί εΐναι έκφρασι τῆς εὐγνωμοσύνης του πρός

τήν Παναγία.

«Ἐποίησα ᾠδὰς τινὰς καὶ ὕμνους πρὸς αἴνεσιν καὶ ἀνύμνησιν τῆς Παναγίας Μητρὸς τοῦ Κυρίου, τῆς Γοργοεπηκόου καὶ ταχείας εἰς ἀντίληψιν, βοήθειαν καὶ προστασίαν τῶν ἐπικαλουμένων αὐτὴν, καὶ πρὸς ἔκφρασιν τῆς Ἀπείρου πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὰς πολλὰς πρὸς ἐμέ Αὐτῆς εὐεργεσίας».

Στὶς ᾠδὲς καὶ στοὺς ὕμνους αὐτοὺς ἀπευθύνεται ὁ Ἅγιος μὲ θερμὸ καὶ προσωπικὸ τρόπο πρὸς τὴν Θεοτόκο καὶ καταφεύγει μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν Χάρι της.

«Παναγία μου, Δέσποιν' ἐπάκουσον,
εἰς τὴν Σὴν παρηρησίαν ἐπήλπισα»,
λέγει στὴν Α΄ ᾠδῇ. Καὶ στὸν Ζ΄ ὕμνο προσθέτει·
«Δέσποινά μου Θεοτόκε,
ἡ ἐλπίς μου, ἡ ἰσχὺς μου,
ἡ θερμὴ μου προστασία
σκέπη καὶ καταφυγὴ μου...».

Ωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ὕμνους τοῦ Ἁγίου, ὅπως ὁ πασίγνωστος καὶ κοσμαγάπητος «Ἁγνή Παρθένε», μελοποιήθηκαν καὶ ψάλλονται καὶ εὐφραίνουν τὴν καρδιά μας.

Ὅλοι δὲ γενικὰ οἱ ὕμνοι τοῦ «Θεοτοκαρίου» του βοηθοῦν στὶς προσευχὲς μας καὶ στὴν ἔκφρασι τῆς τιμῆς μας πρὸς τὴν Θεομήτορα.

Πηγή: iellada.gr